

לספור כבשים

בלוג

"כשאני לא מצליח להרדם / ומחשבות יוצאות ונכנסות / אני יושב על המיטה שלי / וסופר כבשים (ולפעמים גם כבשות)" כתב יהונתן גפן, שהיה נרדם בדרך כלל בכבש הששה עשר - זה שהיה מסתובב לו בחדר "ואין לו עניין להמשיך עם העדר". משכבר הימים נתפסה המטלה "לספור כבשים" כפעולה משעממת המובילה בהכרח לשינה עמוקה. לא נרדם? תספור כבשים.

אלא שבפרשת עדר הצאן של אלקיעאן ספירת הכבשים דווקא המריצה את פקיד השומה באר-שבע; אולי משום שמי שספר עבורו את הכבשים היה הרגולטור הרלבנטי: משרד החקלאות, המופקד על רישום העדרים והפיקוח הוטרינרי.

לא אחת עמדנו על ההשפעה שיש לדיווחיו של הנישום לרגולטורים השונים על שומות המס; וממילא על החשיבות הרבה שיש לייחס לדיווחים אלו "בזמן אמת". כך למשל: לחוות דעתה של רשות התחרות יוענק משקל בקשר לסוגיות של מיסוי תקבולים בגין אי תחרות; לעמדת רשות החדשנות תהא משמעות בקשר לסוגיות של מיסוי נכסי מו"פ; וכן הלאה.

אם אתה רואה חשבון של רועה, תן דעתך למשרד החקלאות.

בעניינו של אלקיעאן קבע פקיד השומה כי לצד עבודתו כשכיר הוא עוסק גם בגידול וסחר בצאן. פעילות זו לא דווחה לפקיד השומה, ולאחר איסוף הנתונים ממשרד החקלאות, אצה רצה הדרך לחוות דעתו של הכלכלן מטעמו. האחרון לימד את ביהמ"ש מה אחוז ההמלטות ומה אחוז התמותה, מדוע הובלת הצאן למרעה מוזילה את עלויות האוכל; ובהתבסס על עדות הנישום בדבר מחירו של כבש בטרם יהפוך לשווארמה, אמד פקיד השומה את הכנסתו של אלקיעאן, "לפי מיטב השפיטה" (או בכל הקשור למסחר בכבשים - "לפי מיטב השחיטה").

טענותיו של הרועה שלפיהן הכבשים שייכים לבנו, לשכניו או לחמולה כולה; שמספרם אינו כה רב; שאחוז התמותה גבוה מהקבוע בתדריך הכלכלי; ששוויים של טליים נמוך ממחירם של כבשים; ושרבים מצאן מרעיתו בכלל נועדו "לצריכה עצמית" ולא למסחר - לא הועילו, ובית-המשפט אישר (בתיקונים קלים) את השומה בהתבסס על רישומי משרד החקלאות.

זמר הרוק ג'קסון בראון צוטט כקובע: "בבורסה - אריות מרוויחים כסף, ונמרים מרוויחים כסף, אבל כבשים נשחטות". נדמה שמשומות לפי מיטב השפיטה צריך להזהיר לפעמים דווקא את הרועה.

אין באמור לעיל כדי להחליף ייעוץ משפטי מלא וספציפי.

הדברים האמורים נכונים למועד פרסומם.

אנשי קשר

שלמה אביעד זידר
מגשר, שותף

דניאל פסרמן
ראש תחום מסים